

Søe-Lieutenant-Selskabet.

Tirsdag den 11. November 1941 Kl. 19³⁰

Kaptajnlojtnant C. J. H. Høegh-Guldberg: Diskussionsindledning:
Uniformsspørgsmaalets rationelle Løsning.

Indledenes Indledning findes ikke.

*Samt Indlæg af
Kommandør Evers (ved Kommandørkaptajn Andersen).
Orlogskaptajn Jegstrup.*

Indlæg af Orlogskaptajn Jegstrup i Diskussionen:

"Uniformsspørgsmaalets rationelle Løsning!"

Højtærede Formand, mine Herrer!

Som bemærket af Aftenens Indleder, Kaptajnløjtnant Høegh-Guldberg sendte jeg, efter at Artiklen "Uniform - Uniformitet - Uniformitet forpligter" var fremkommet i Tidsskriftet for Søværnets April Hefte i Aar, mine Tanker om dette Emne i Form af en Artikel til Kaptajnløjtnanten.

Jeg havde oprindeligt tænkt mig at anmode Redaktøren for Tidsskriftet om at faa Artiklen optaget, men ved nærmere Eftertanke fandt jeg, at Artiklen ikke egnede sig til Offentliggørelse, og man skal jo, især i disse Tider, være varsom med, hvad der siges offentligt.

Jeg takker derfor Aftenens Indleder for det Initiativ han har vist, hvorved jeg nu faar Lejlighed til at fremføre mine Tanker for dette ^{Forum} Forum.

Der kan ikke være Tvivl om, at Kaptajnløjtnant Høegh-Guldberg, saavel ved sin føromtalte Artikel i Tidsskriftet som ved sin Indledning her i Aften har rørt ved en Mængde Spørgsmaal, der maa have Interesse for alle i Søværnet, ogsaa uden for denne Kreds.

Det er selvfølgelig trist, at Kaptajnløjtnant Høegh-Guldberg ved sin Artikels Tendens "at vække saa megen Interesse og Røre om Sagen, saa gammel Slendrian kan afskaffes" endnu kun har formaaet at vække Kvartermestrenes Tidsskrift og mig til Handling, men der skal nok følge flere efter, thi Sagen er af Betydning og hører til de Spørgsmaal, som helst skulde være afgjort, naar den Tid igen kommer - det ske snart - hvor vi igen skal til at bygge op.

I mine følgende Bemærkninger, der dog ikke paa nogen Maade giver sig ud for at være udtømmende, skal jeg paa den givne Foranledning pege paa forskellige Spørgsmaal, som naturligt rejser sig naar vor Uniform er paa Tale.

Ja, hvori bestaar nu Aarsagen til den Slendrian, som Kaptajnløjtnant Høegh-Guldberg lader skinne igennem, at der har været og er med Hensyn til Befalingsmændenes Overholdelse af vort Uniformsreglement?

Efter min Opfattelse skyldes det 3 Aarsager, nemlig:

1. Økonomiske Aarsager.
2. Et umoderne Uniformsreglement.
3. Tiden.

ad.1. Økonomiske Aarsager:

Næsten alle Befalingsmænd i Søværnet starter deres Løbebane med en større eller mindre Gæld i Anledning af Tøjanskaffelser. Hos disse Befalingsmænd vil der før eller senere, især ved Indgaaelse af Ægteskab, og naar Børnene derefter begynder at indfinde sig, opstaa en naturlig Trang til at spare, hvor noget saadant er muligt, for at faa den fantastisk ringe Lønning til at slaa til.

Befalingsmændene opdager da hurtigt, at et af de Punkter,

hvor Sparebestræbelser med Udsigt til et gunstigt Resultat kan sættes ind, er Uniformsomraadet.

Det er derfor ganske naturligt, at der paa dette Omraade vil blive sparet, saasnaar der øjnes den mindste Mulighed derfor.

Befalingsmanden vil derfor, naar det er muligt, gaa med det Tøj, der er billigst i Anskaffelse og Vedligeholdelse, og som alligevel ser nogenlunde ordentligt og anstændigt ud. - Og hvad er saa det for noget Tøj? Det er civilt Tøj!

En Uniformsjakke med Vest og Benklæder plus Kasket, hvid Skjorte, hvid Flip, sorte Sokker, sorte Sko m.v. koster godt og vel en Maanedsgage - ja næsten 2 Maanedsgager - for en yngre Officer.

Et Sæt færdigsyet civilt Tøj koster ca. det halve, og er meget bedre egnet til Færdsel paa Landjorden - især paa Cykle - end den mørkeblaa Uniform.

Til civilt Tøj kan bæres kulørte Skjorter, kulørte Sokker, plus Fours, blød Hat eller Hue, gammel Overfrakke, evt. shorts efter Aarstiden; disse Beklædningsgenstande kan faaes til en langt billigere Pris end tilsvarende reglementerede Uniformsgenstande.

Cykler man meget, og det er der jo et Par sømilitære Befalingsmænd, der gør i Danmark, kan man forsyne de civile Benklæder med særlige Forstærkninger, og man kan evt. køre uden Hat eller Hue, noget der ogsaa er ved at blive almindeligt i Danmark.

Er det mon ikke ganske naturligt, at de danske sømilitære Befalingsmænd har sparet, hvor det var muligt, ogsaa naar de begav sig paa Vej til og fra Tjeneste ved de forskellige Tjenestesteder. Det maa vist ogsaa være saafanne Omstændigheder som de ovennævnte, der har medført den udstrakte Brug af civilt Tøj af de Officerer, der hidtil har gjort Tjeneste i Marineministeriet.

Er det mon ikke ogsaa ganske naturligt, at de danske sømilitære Befalingsmænd har følt sig bedre tilpas naar de færdedes i Land, fordi de ved at bære Civilt Tøj bedre kunde blande sig med Folk og virkelig kunde føle, at de havde fri, og at de ikke uafbrudt blev lagt Mærke til.

I sin Artikel skriver Kaptajnløjtnant Høegh-Guldberg Side 189: "Det er nærligt kommet dertil, at det ikke er "fint" at gaa i Uniformen uden for Tjenesten - det næsten strider mod "god" Tone".

Det kan vist ikke være rigtigt, at der skulde være noget om, at det ikke er "fint" at gaa i Uniform uden for Tjenesten. Vore Forældre og Kø¹er vil vist hellere end gerne se os i den smukke danske Uniform.

Nej Sagen er den, at Uniformen, saa godk og fornuftig den end kan være til Brug ombord, lige saa uhensigtsmæssig er den til Brug i Land.

Jeg har allerede nævnt, at Uniformen ikke er velegnet til Cyklebrug; men der er mange andre Omraader, hvor det samme er Tilfældet. Ved et Bord, det være sig et Skrivebord eller et Spise-
stuebord, er Uniformen ikke hensigtsmæssig. Se blot paa Kanten af

Skrivebordet, der har Knapperne revet godt op i Træet; Dugen paa Spisestuebordet er blevet godt sort efter kort Tids Forløb, og Uniformen er blevet støvet og fnugget.

De rundgaaende Snore, hvor smukke de end er, er blevet godt slidte paa Underkanten af Armet efter kort Tids Forløb o.s.v., især ved at glide frem og tilbage paa Skrivebordet, et Sted, hvor vi i Tjenesten jo tilbringer et Par Timer, saa hvorfor skulde vi dog ogsaa udsætte os for dette uden for Tjenesten.

Til Ophold i Sandet paa Bellevue Strand eller paa andre gode Badestrande om Sommeren egner Uniformen sig saa vist heller ikke. Til Spadsere- og Promenadebrug er Uniformen selvfølgelig lige saa vel egnet som andet pent Tøj, men absolut ikke ttil Traveture.

Jeg er enig med Kaptajnløjtnanten, naar han i sin Artikel udtaler, at det ikke er rigtigt "at gaa med Hænderne i Lommen, Kraven oppe om Ørene og hilse med den ene Haand i Lommen", men saa siger jeg ogsaa stop!

Skulde der gaa en Tindiel af mig som Befalingsmand, fordi jeg iført Uniform gaar med min Kone eller en anden Dame under Armen, gaar med Hunden i Snor, bærer de Pakker, som min Kone eller jeg selv har indkøbt eller bærer Kufferten hjem fra Banegaarden, naar jeg henterhenter min Mor, der kommer paa Besøg eller ligende?

Nej, saa vist gør der ej, og jeg gaa se den ærlige danske Mand, der vilde bebrejde mig noget i den Retning. Jeg vil hverken være ugalant eller bebyrde mit i Forvejen haardt belastede Budget med ekstra Udgifter i den Anledning.

Jeg vil gerne give Kaptajnløjtnanten Ret i, at der finder Misbrug Sted af Uniformen, men der har vi et straalende Eksempel i den Befalingsmand, som Kaptajnløjtnanten i Henhold til sin Artikel selv har mødt, iklædt "lilla Navy blue o.s.v.". - Denne Befalingsmand manglede dog blot for Fuldstændighedens Skyld: graat Halstørklæde, Galoscher og Stok eller Paraply; thi ogsaa det har man set.

Forøvrigt er Anledningen til denne "noget mindre reglementerede" paaklædte Befalingsmand jo ogsaa økonomiske Aarsager. Man har jo ikke Raad til at tage en Automobil, og Oppassere har man jo saa godt som aldrig kendt i Søværnet.

Helt at undvære civilt Tøj kan selvfølgelig ikke gennemføres, men der vil da blive lagt mange Baand paa Befalingsmandens Optreden, og noget saadant kan heller ikke være ønskeligt.

Det er virkelig en Lise for saavel underordnet som for overordnet Personel, at det kan færdes i Landlovsbyer o.l. Steder uden evindeligt at skulle hilse paa hinanden.

Naar jeg en sjælden Gang af min Kone lader mig lokke med f.Eks. paa en Eftermiddagsrestaurant for at faa en Kop Kaffe eller The, føler jeg mig nu engang utilpas, hvis jeg er i Uniform, og jeg vilde findedet højst mærkværdigt, hvis jeg et saadant - iøvrigt agtværdigt Sted - saa en Søofficer f.Eks. i Admiralsuniform. Gaar

jeg i "Landsbyen" eller paa Dyrehavsbakken, befinder jeg mig nu ogsaa bedst i civilt Tøj, og jeg tror, at de underordnede, som jeg møder, ogsaa synes, at det er meget fornuftigt af mig, at jeg forsøge at optræde, om jeg saa maa sige, incognito.

Ved kirkelige Højtider bæres Galauniform. Jeg har nu været Søofficer i ca. 20 Aar, og hvornaar har jeg saa brugt min "Gala", som jeg, i Parantes bemærket, i 1921 betalte med ca. 1000 Kr. for alle Dele? Til en Del Brylluper og Begravelser og een eneste Gang ved en officiel Fest i Reykjavik i Anledning af Majestaternes Sølvbryllup har jeg baaret fuld Gala.

Det er helt i sin Orden at bære Gala ved slige Lejligheder, men grumme dyrt. Vi kan vist godt undvære den Gala, køn er den jo ikke engang.

Vi kan efter min Mening godt nøjes med vor Halvgala, og den er vist ogsaa mere end tilstrækkelig til internationalt Brug.

Messeuniformen eller Selskabsuniformen kan vi egentlig ogsaa undvære. Til den Selskabelighed, der udfoldes ombord i vore smaa Skibe eller i Land, hvor Uniform skal bæres, kan man uden Skade overgaa til Frakke eller Jakke.

Bliver vore Lønninger sat i blot et rimeligt Forhold til vort Uniformsreglement, ja saa skal jeg nok lade være med at kritisere det store Antal forskellige Uniformer en Officer i Linien skal være i Besiddelse af.

Men saa længe Gagerne for os alle er nede paa saa latterlige smaa Beløb, som de er i Øjeblikket, saa vil jeg kun være med til at simplificere og modernisere samt have Lov til at bruge civilt Tøj i den Udstrækning, som vi gør i Øjeblikket. F. Eks. bør den meget omtalte "Navy blue" bibeholdes, og skal der være Skulderdistinktioner paa, hvad jeg for saa vidt godt kan se det rigtige i, bør de være aftagelige, saa "Navy bluen" ogsaa kan anvendes til civilt Brug, ellers skal jeg jo blot have 2 Regnfrakker og saa kniber det igen med det økonomiske.

"Naval blue" er isvrigt et godt og praktisk Klædningsstykke; det tiltaler den danske Mentalitet, og jeg skal meget anbefale, at man undlader at forsyne den med Ankerknapper af Metal o.l. - Aftagelige Skulderdistinktioner kan jeg gaa med til, men saa heller ikke mere. Men egner den sig til Skulderdistinktioner? Jeg tror det ikke.

Med virkelig Rædsel har jeg læst de Artikler, der stod i Ugeskrift for Læger Nr. 14/1941 og i "Berlingske Aftenavis" for den 8' og 9' April i Aar omhandlende "Familien paa Socialkontoret og dens Kost". De Indtægtsbeløb, der var Tale om i disse Artikler, laa paa ca. 270 Kr. om Maaneden for en Familie paa 4 Personer.

Dette er jo et Beløb, som er velkendt af de fleste Befalingsmænd inden for Søværnet, men Beløbenen er ifølge de ovennævnte Artikler saa smaa, at de to Læger, der skrev Artiklen i

Ugeskrift for Læger, nærede Angstelse for, at det ikke var muligt i fuldt tilstrækkeligt Omfang at give Familiens Medlemmer nærende Kost.

Jeg føler derfor Trang til at gøre en dyb Reverens for Befalingsmændenes Koner; thi de maa være nogle glimrende dygtige og tapre Husmødre, der oven i Købet kan faa Raad og Tid til at sørge for Mandens Uniformer.

ad.2. Det umoderne Uniformsreglement.

Ovenfor har jeg allerede fremsat nogle Idéer til Uniformsreglementets Modernisering, nemlig Afskaffelse af Galauniform og Selskabsuniform for Officerer.

Jeg skal ikke trætte Tilhørerne med at gennemgaa hele Uniformsreglementet, men pege paa enkelte Punkter, hvor en Modernisering er tiltrængt. Saalænge Sablen er flunkende ny, er den meget smuk; men saa snart den har et Par Aar paa Bagen er den falmet betydeligt. Om bord er den nærmest til Ulejlighed, for ikke at sige latterlig. - En Officer paa Kommandobroen af en Undervandstaad med Sabel paa, er virkelig noget af et Syn. Her maa Dolken vist være tilstrækkelig. Sablen bør dog vist kun bæres under Landtjeneste.

Hvorfra stammer iøvrigt vor Sabel? Hvem har tegnet den Heraldik, der findes paa Hæfte og Skede, og hvilken Forbindelse har den med den danske Flaade? Skal Sablen være lang, kort eller meget lille? Hvilke Krav stilles til Klingen? Hvornaar bliver der udstedt Ordre om, at Sidevaabnene skal skærpes? Skal der være Perlemor eller Elfenben paa Hæftet?

Hvorfor har vi ikke en Vaabensmedie, der forsyner vore Befalingsmænd med reglementerede og brugbare Sidevaaben, saaledes at vi kan faa en Garanti for, at vore Sidevaaben foruden at være til Pynt ogsaa er anvendelige mod Fjenden. Som det nu er, er Sablen en dyr Pynt - jeg tror den i Dag koster 150 - 175 Kr; 175 Kr. kostede i Hvertfald min Sabel, da jeg købte den i Foraaret 1921.

Hvis vore Sabler bliver fabrikeret i Udlandet, hvor meget betaler vi saa i Luksuskat, Indførselstold o.s.v.? Er dette rimeligt?

Sabelgehængen er dog vist ogsaa umoderne, ihvertfald er det fremstillet af et meget uholdbart Stof, der hurtigt flosser og antager en grønlig Farve.

Gehængets "Fangsnore" eller hvad de Snore nu kaldes, der gaar fra selve Livremmen til Sablen, hvad skal de være godt for? Det var vist kun i gamle Dage, at man lod Sablen slæbe efter sig.

Vort Gehæng er absolut ikke praktisk, heller ikke til Brug for Dolk, Revolver og Patrontaske; det har mangan en Søofficer bemærket, naar han pr. Redningsbaad skulde borde en Trawler under Island.

Uniformens Guldsnore, der gaar helt rundt om Armet, er meget smukke, saalænge de er nye, men længe varer det jo ikke, før de flosser paa Underkant, og saa skal der jo helst straks nye Snore paa, men dette er just ikke nogen billig Foranstaltning, og har til Følge, at

mangen en Officer gaar for længe med en Uniformsjakke med mere eller mindre defekte Snore; hvilket ikke ligefrem kan være af opfragende Betydning for den underordnede. Vi betaler vist ogsaa Luksusskat eller lignende, naar vi kober Guldsnore. Det synes jeg er meget urimeligt.

Nej, moderniser vort Uniformsreglement, saaledes at Befalingsmændenes Gager staar i det rette Forhold til Uniformen, og i rette Forhold til denne lille Flaade, vi i Danmark kan forvente at faa - selv i Fremtiden -, saa kan vi forlange, at Uniformen altid skal være i Orden og reglementeret.

Uniformen og Uniformsreglementet maa passe til vort Arbejde; begge maa tilpasses Arbejde og Tjeneste i Maskinrum, ved Torpedoer, ved Kanoner, i Undervandsbaade, i Luftfartøjer, paa Forter o.s.v. o.s.v. og staa i et rimeligt Forhold til de som Regel trange Opbevaringsforhold ombord.

Jeg er fuldtud enig med Indlederen i, at saaledes som vort Uniformsreglement er behandlet i vore Kundgørelser, er det komplet haabløst at finde ud af, hvorledes Uniformen skal se ud.

Men det er en Fejl, der vedkommer alle andre Reglementer og Bestemmelser i vore Kundgørelser, thi den hidtil benyttede Kundgørelses-Form er fuldkommen haabløs! Ja jeg fristes til at bruge meget voldsomme Udtryk herom, men skal afholde mig herfra og blot pege paa, at det er tvingende nødvendigt, at der snarest findes en anden Form for Udgivelse af Love og Bestemmelser end den vi har i Øjeblikket.

ad.3. Tiden.

Tiden fra 1920 til de senere Aar har ikke opmuntret til at gaa i Uniform mere end strengt nødvendigt, saavel udenfor som til og fra Tjenesten. Har man gaaet i Uniform, har man alt for ofte - især hvis man krævede den Respekt en Befalingsmand i Uniform altid bør kræve - været udsat for haanende og uartige Tilraab, snart af den ene og snart af den anden. Optraadte man, f. Eks. over for en Orlogsgast, der i Land havde forset sig mod god militær Orden og Tone; hvor ofte har vi saa ikke maattet taale den mest krænkende Omtale i Aviser og lignende Steder. Alt dette i Forbindelse med de økonomisk slette Forhold, hvorunder Befalingsmænd har levet og lever, har været Aarsagen til, at man helst undlod at bære Uniformen, naar man vilde være ugenert. Den 9^e April og Tiden siden har saa vist heller ikke gjort Befalingsmændene forhippet paa at gaa med Uniform.

Men Tiden har medført, at Befolkningens Indstilling overfor Værnet er ved at ændre sig, idet Folkets Flertal nu gerne vil paa Talefod med Værnets Personal, og en saadan Indstilling skal vi selvfølgelig komme i Møde paa enhver Maade og hertil hører ogsaa, at vi viser os i vor Uniform, vel at mærke paa de rette Steder, og naar det iøvrigt er praktisk. Thi man maa gøre sig klart, at Uniformen gør det ikke alene, det er Mændene, der kommer an paa.

Inden jeg afslutter dette Indlæg vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der er noget vi altid maa holde os for Øje, naar vi vil lave om og forbedre, og det er:

1. Den danske Flaades Tradition.
2. De ^{saa} Ændringer, som vi indfører maa være praktiske baade til Krigs- og Fredsbrug som muligt.
3. Vort Uniformsreglement og Uniformer maa svare til det, vi gerne skulde være, nemlig Søkrigere og ikke Soldater! Ikke alene Uniformsreglementet, men ogsaa mange andre Reglementer foreslaas ofte ændret i Retning af det mere soldatermæssige og man slaar mere og mere af paa det sømandsmæssige og de gode Traditioner.

Jeg tror godt, at vi kan undvære Skraarem, Spidsbukser og lange Støvler, i hvert Fald bør sligt kun taales, naar Øvelserne kræver det, og ikke uden for disse eller i Messer ved Maaltider o.l.

Til Slut skal jeg saa blot gøre opmærksom paa, at hvis Forandringer er ønskelige, saa skal det være Forandringer, der er hensigtsmæssige og nødvendiggjorte af Forholdene, men lad os være fri for Efterligninger af Udlandet blot for at efterligne; det har man forsøgt saa tit og er som Regel kommet galt derfra.

Jeg vil ikke undlade at bemærke, at lige saa ofte, som Kaptajnlejtant Hægh-Guldberg i sin Artikel mener, at almindelige Mennesker i mange Tilfælde tror at staa overfor en Civil, en Funktionær eller Embedsmand fra anden Stat, naar "Navy blue" bæres af Befalingsmand i Søværnet, Ligesaa ofte er Søofficerer i fuld korrekt Uniformpaaklædning uden Anvendelse af "Navy blue" blevet antaget for "Biografmand", Stationsforstandere, Fergeskibsførere eller Hotelportiers, saa her var maaske ogsaa noget at ændre for den Kommission, der forhaabentlig snart skal tage vort Uniformsreglement op til en gennemgribende Fornyelse. Jeg er glad for, at Kaptajnlejtanten i sin Indledning i Aften ogsaa har omtalt dette Punkt.

Jeg vil meget gerne være med til at slaa til Lyd for Oprettelsen af et "Naval-Store" i Forbindelse med Beklædningsmagasinet.

Paa dette "Naval-Store" skulde det være muligt som i enhver anden Herreekviperingsforretning at forsyne sig med alle mulige Beklædningsgenstande, som kan bæres i Forbindelse med Uniform.

Hvis der ved et saadant "Naval-Store" blev ansat en fhv. Herreekviperingshandler og han fik Midler til at starte denne Forretning og der kun forhandlede godkendte Modeller af bedste Kvalitet, skulde han nok faa Søgning. Dette "Naval-Store" skulde selvfølgelig være pligtig at sælge Varerne saa billigt som muligt og ogsaa have Adgang til at købe ind til de billigste Priser. En saadan Forretning skulde nok hjælpe paa Uniformiteten.

Her maa være en stor Opgave for Søværnets Intendantur at løse. Spørgsmaalet er løst i England og jeg ved, at flere danske Søofficerer med stor Tilfredshed har benyttet enhver Lejlighed til at gøre Indkøb i disse "Stores".

Mens vi taler om Uniformer, vilde jeg være meget taknemmelig, hvis nogen kunde oplyse mig om, om Uniformering - enten helt eller delvis - af det civile Personal i vore A,K,L og P - Kuttere har været paa Tale.

Det forekommer mig rimeligt om dette civile Personal, naar det var i Tjenesten, bar i det mindste en Uniformskasket og et Armbind, der angav, at de hørte til Søværnet.

Indlæg af Kommandør Evers i Diskussionen

"Uniformsspørgsmaalets rationelle Løsning".

Søofficerernes Hovedorganisation har gennem de senere Aar ved flere Lejligheder - dog uden at opnaa noget Resultat - henvendt sig til Marineministeriet i Anledning af, at der i 1935 blev tildelt Reserveofficererne ved Flyvevæsnet og Kystdefensionen nærlig samme Arme-distinktioner som Søofficerer af Linien.

Denne Uniformering af Reserveofficerer griber i Virkeligheden ind i det Prærogativ, som "Øjet" altid har været for Søofficerer, og for hvilket der, saavel af Søofficererne som af Marineministeriet er blevet kæmpet meget haardt, blandt andet ved Søværnsordningen af 1922.

Det har vakt en Del Bitterhed mellem Søofficererne, at den Uniform, som har Traditioner for sig, og som har været Søofficerernes Stolthed og Maalet for Søkadetternes mangeaarige Slid i Uddannelsestiden, nu kan opnaas paa overordentlig lempelige Vilkaar.

Den Betragtning, der maa gøre sig gældende, er, at den egentlige Betydning af Distinktioner er at angive en Tjenestegrad, erhvervet gennem en vis Uddannelse, og er ikke noget Udmærkelsestegn. Søofficersdistinktionen med Øje har man tidligere her hjemme anset som et Tegn paa, at Bæreren havde gennemgaaet en vis, bestemt Uddannelse, der forudsattes at føre til, at Bæreren var i Besiddelse af saadanne Egenskaber, at han kunde udføre den Gerning, som paahviler en Søofficer. Tidligere ansaa man det for fornødent, at denne Uddannelse var specielt knyttet til Kadetskolen.

Senere lod man ogsaa andre, der i længere eller kortere Tid udførte Søofficersgerning, bære denne Distinktion, nemlig Løjtnanter og Reserveløjtnanter. Dette kunne endnu forsvares; for Løjtnanternes Vedkommende fordi de gennem en meget lang Tjenestetid havde erhvervet saa megen Kendskab ogsaa til Søofficerernes Tjeneste, at de - under visse Forhold - kunde udføre denne, og for Reserveløjtnanternes Vedkommende, fordi disse havde en navigationsmæssig Uddannelse i Forbindelse med deres Uddannelse i vordende Skibsofficerer i Koffardimarinene, der bevirkede, at de gjorde god Fyldest

Værst af
underviser
de såkaldte
1 1/2 Sæson
løjtnanter

x) nogle kunne som Vagteløber saavel til Bankers Søen
ind i Søen, da de havde en vis navigationsmæssig Uddannelse.

i subaltern Tjeneste ombord.

Ved den nye Uniformering gør man Brud paa disse Forudsætninger ved at tildele Folk med ringe eller ingen Navigationsuddannelse og med minimal militær Uddannelsestid, en Distinktion, som af Søofficerer først erhverves gennem en langvarig og krævende Uddannelsestid paa 4 Aar.

Det er nærliggende at antage, at de trufne Bestemmelser skyldes, at man af Opportunitetsgrunde netop har ønsket at gøre Flyveofficerer og Kystofficerer saa lig Søofficerer som mulig, og man kan ligeledes sikkert antage, at der hos de paagældende findes Ønsker om det samme.

Man tager næppe Fejl, naar man heri ser en Bekræftelse paa, at den Uniform, som Søofficererne har opnaaet gennem en langvarig Uddannelse, giver dens Bærer en Position, som er atraaværdig, og som sikkert maa spille en Rolle, hvis man stadig ønsker en god Tilgang til Standen.

Ligeledes maa man som Søofficer være af den Formening, at der til en Person i Søofficersuniform udefra under visse Omstændigheder vil blive stillet visse Forventninger og Krav til hans Optræden, Handedygtighed o. s. v., som den Uddannelse, han har gennemgaaet, gør ham i Stand til at honorere. Hvor denne Uddannelse derimod mangler, vil vedkommende nemt kunne komme til kort paa det ene eller andet Punkt og paadrage Søværnet i sin Helhed en Kritik, som det formentlig ikke kan være tjent med.

Man maa derfor nære en vis Frygt for, hvad Konsekvenserne af denne Bestemmelse vil blive ud i Fremtiden.

Det maa anses som sandsynligt, at andre Kategorier vil stille tilsvarende Krav, som vanskeligt kan tilbagevises, naar Kravet f. Eks. kan underbygges med Henvisning til, at Kornetter i Hæren ved at overføres til Kystdefensionen kan opnaa faktisk samme Distinktion, som det har kostet Søofficerernes aarelang Uddannelse og Kvalitetsudvælgelse at erhverve.

Den Tid ligger sikkert heller ikke fjern, hvor Maskinmestre og Intendantter, der har modtaget hele deres Kadetuddannelse paa Søofficersskolen, med en vis Ret vil andrage om "Øjedistinktion", idet en af de Begrundelser, der tidligere var for, at disse Kategorier ikke kunde opnaa denne Distinktion, nu er bortfaldet. Nu har de jo netop gennemgaaet Søofficersskolen.

I disse Tider hvor saa mange Officerer i Reserven holdes inde til fortsat Tjeneste, vil der fra disses Side sikkert blive rejst Krav om hurtigt Avancement op igennem de lavere Grader, et Krav som sikkert maa imødekommes af Hensyn til den pekuniære Side af Sagen. Sker dette, vil det, som Forholdene i Øjeblikket er, medføre, at man kan se Reserveofficerer uden nævneværdig Forskel i Uniformering mellem Linien og Reserven indtage Charger som Kaptajnløjtnant og Orlogskaptajn. De har en minimal Uddannelse til Officer og absolut ingen Specialuddannelse før deres Avancement til de højere Grader.

Det Søofficererne helst saa var naturligvis, at "Øjet" var en særlig Søofficersdistinktion, subsidiært at Kriteriet for "Øjet" var Navigationsuddannelsen. Denne sidste Betragtning deles, saa vidt vides, i høj Grad af de egentlige Reserveofficerer.

Efter forskellige Udtalelser at dømme synes det ikke at skulle volde uoverstigelige Vanskeligheder ved en kommende ny Søværnsordning, at faa denne Bestemmelse strøget af Uniformsreglementet og at faa "Øjet" for Flyver- og Kystofficerer erstattet med et Emblem, saaledes at man her fik rene Linier.

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'J. W. M.' or similar, written in a cursive style. The signature is positioned above a horizontal line that extends to the right.

Næste Tirsdag indt Møde p.g.a. Generalforretning
i SOF om Onsdag

Næste Møde bliver Tirsdag den 25/11 med
Dagsorden: Kaptejnuldr. Haugsted: Distriktsin-
valdelse: Evidenskommando.

Komm. kapt. Brønnumskott: Den blå Regu-
frakke, Reg. Model for 37 om enkelttrødet med Bælte,
Eft. 37: Trødet med Bælte. - Redegørelse for Navy
blåens "Historie": Tjenestemandstørens løjtnanter ikke
Ret til at bære overordnede Personer.

Komm. kapt. Pontoppidan: 5 Messerjakke
holder enderne!

Komm. kapt. Kjeller: Naval støvs er
godt! Hvad er de krigsmæssige Krav?

Søofficerant I Franch Petersen: Navy
blåen bør afskaffes. Blandingsvejle og
mil. Paaklædning er forkastelig. For Skulder-
distinktion.

Komm. kapt. Lichtenberg: Navy blå er
Regulert, derved med Skemaer er på
Prøve ved Excerskol. - er egnet til
Feltuniform.

Kaptajnuldr. Huxoll: (re. Okpt. Jørgen)
vi skal ikke alene være Sømand, men
skal også have jlet mæssig Uniform.

Okpt. Jørgen: Messerjakke-og Galles er
ikke konge, naar de er gamle. Budgetterne
er hårdt beskåret. Landsoldaterne går op
med lange Bukser.

July 19'

Kaptl. Kjøge-Guldby: Efterlyser et mere praktisk Gennemse af Vagtskemaets Politiske Form. Indtægterne skal fremkomme i en separeret Lov.

Korn-kapt. Pontoppidan: Mod Navy Blue. Gennemse Bogen til Landgæstfrihed.

Korn-kapt. Foss: Gjet !! Reserhoff's krav om Avancementer. Hvis Reserhoff skal avancere, skal Gjet afskaffes.

Kaptl. Muxoll: Disse Kystfolk er ikke glad for Gjet og £, da de ikke har Forstand paa Sproget!

Gjet: 2105

32 Deltagere

Tuesday den 18de Nov.: Inkjet Møde
~~Møde Møde~~:

Tuesday 25/11:

Kapteinløjtnant Kaugstøl: Dis-kussionens indleding: Eufre de kommando.